

uitspraak

Uitspraak d.d. 24 maart 2021 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4454

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigde: mr. M. Bijleveld,

tegen

de heer [verweerder],
werkzaam bij [bank],
VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 24 januari 2020 is namens de [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, destijds werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het klachtrapport, met bijlagen, van 9 december 2020 dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. In een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail van 20 januari 2021 aan verweerder, is verweerder door de secretaris uitgenodigd voor de zitting van 10 februari 2021. Klager is eveneens uitgenodigd.

1.4. Op de zitting van 10 februari 2021 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting is de gemachtigde van klager verschenen. Hij heeft het in het klachtrapport ingenomen standpunt nader toegelicht, onder meer aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Verweerder is niet verschenen, maar heeft op 4 februari 2021 per mail een verweerschrift ingediend bij de secretaris van de tuchtcommissie.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was vanaf 1 juli 2015 tot 20 april 2020 werkzaam bij de bank, ten tijde van de hieronder beschreven gedragingen in de functie van [functie].

2.2. Verweerder heeft op 29 juni 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd, en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.3. Verweerder heeft in de periode van juli 2017 tot en met augustus 2019 rekeninggegevens geraadpleegd van meerdere klanten van de bank, terwijl daartoe geen zakelijke aanleiding bestond. Voorts heeft verweerder vertrouwelijke klantgegevens gedeeld met derden, waaronder met een advocatenkantoor, terwijl hier geen formeel verzoek gericht aan de bank ten grondslag lag.

2.4. Ten slotte heeft verweerder zijn nevenfunctie – vennoot van een taxibedrijf – niet gemeld bij de bank. Verweerder bekleedt de nevenfunctie sinds 12 september 2014.

2.5. De bank heeft de gegevens van verweerder voor een periode van acht jaar in het Incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister opgenomen.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. Klager verwijt verweerder dat hij vertrouwelijke gegevens van klanten van de bank heeft geraadpleegd zonder dat hij daarvoor een zakelijke aanleiding had. Ook heeft hij meermalen – op verzoek – vertrouwelijke rekeninggegevens van klanten van de bank met bekenden van hem gedeeld. Zo zijn door verweerder onder andere screenshots van transactieoverzichten gestuurd naar een advocatenkantoor, zonder dat hier een formeel verzoek aan ten grondslag lag. Ook zijn mailberichten met als bijlage rekeningafschriften verstuurd naar derden.

3.2. Voorts verwijt klager verweerder dat hij zijn nevenfunctie - vennoot bij een taxibedrijf - niet heeft gemeld bij de bank, terwijl de regels van de bank voorschrijven dat medewerkers voor het verrichten van nevenactiviteiten vooraf toestemming van de bank moeten krijgen. Daarbij wordt expliciet het uitoefenen van een eigen onderneming genoemd.

3.3. Volgens klager heeft verweerder gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 4, 5, 6 en 7. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van één jaar op te leggen.

3.4. Verweerder heeft in zijn verweerschrift de verweten gedragingen erkend en concludeert onzorgvuldig te zijn geweest. Voorts stelt hij zich op het standpunt dat hij het voorstel van de klager – de oplegging van een beroepsverbod voor de duur van één jaar – niet passend vindt. Hij stelt ter onderbouwing al enige tijd werkloos te zijn, niet meer bij een bank te willen gaan werken en er daarom ook geen herhaling van de verweten gedragingen te vrezen is.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
5. De bankmedewerker houdt vertrouwelijke informatie geheim.
6. De bankmedewerker is open en eerlijk over zijn of haar gedrag en kent zijn of haar verantwoordelijkheid voor de samenleving.
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie oordeelt dat verweerder de gedragsregels 1, 4, 5, 6 en 7 heeft overtreden doordat hij in de periode juli 2017 tot en met augustus 2019 rekeninggegevens van klanten van de bank heeft geraadpleegd, zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond. Voorts heeft verweerder herhaaldelijk vanaf zijn zakelijke emailadres verschillende mailberichten met vertrouwelijke klantgegevens verstuurd naar derden, waaronder transactieoverzichten en andere klantgegevens. Eén van de ontvangers van de mailberichten met vertrouwelijke klantgegevens die door verweerder zijn verstuurd, betreft een medewerker van een advocatenkantoor. Uit het onderzoek van de bank is gebleken dat er bij de bank geen formeel verzoek van het advocatenkantoor bekend was om deze gegevens te verstrekken.

4.3. De tuchtcommissie stelt tevens verder vast dat verweerder zich niet aan de regels van de bank heeft gehouden door niet zijn nevenfunctie gedurende de werkzame periode bij de bank te melden.

4.4. De tuchtcommissie rekent het verweerder vooral zwaar aan dat hij vertrouwelijke en privacygevoelige informatie heeft geraadpleegd zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond en deze informatie heeft gedeeld met derden. Verweerder heeft – gelet op de bankierseed – een persoonlijke verplichting om op een verantwoordelijke wijze met vertrouwelijke informatie om te gaan. Verweerder heeft dit niet gedaan en heeft niet integer gehandeld. Dit handelen schaadt tevens het vertrouwen van de samenleving in de bancaire sector.

4.5. Naar het oordeel van de tuchtcommissie vormt de oplegging van een aanwijzing dat verweerder een periode niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector de enige passende maatregel. Daarbij speelt een rol dat de financiën van klanten veel informatie prijsgeven over het persoonlijke leven van die klanten en daarmee uiterst privacygevoelig zijn. Bij het bepalen van de duur van de maatregel heeft de tuchtcommissie in het nadeel van verweerder rekening gehouden met het feit dat verweerder niet de volledige verantwoordelijkheid lijkt te nemen voor zijn verwijtbaar handelen. Zo erkent hij wel de gedragingen, maar stelt tegelijkertijd “slechts” onzorgvuldig te zijn geweest en dat er wellicht misbruik van hem zou zijn gemaakt. De tuchtcommissie oordeelt dat verweerder zelf verantwoordelijk is voor zijn handelen en dat ‘onzorgvuldig’ niet de passende kwalificatie is voor zijn kwalijke handelen. Dit alles leidt tot de hierna volgende beslissing.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat zij gedurende een periode van **één (1) jaar** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. J.W.M. Tromp, voorzitter, mr. E.A. Messer en dhr. F. Demenint, in aanwezigheid van mr. C. Ihataren, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan klager en verweerder verzonden op 24 maart 2021.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.